

## Grafický přehled budoucích událostí

Bible nás neponechává v nejistotě ohledně budoucnosti. Ukazuje nám křesťanům, co nás osobně čeká a jak to bude na zemi dále.

Důležité události, které se stanou:

- uchvácení vykoupených
- doba soužení
- zjevení Pána
- království pokoje

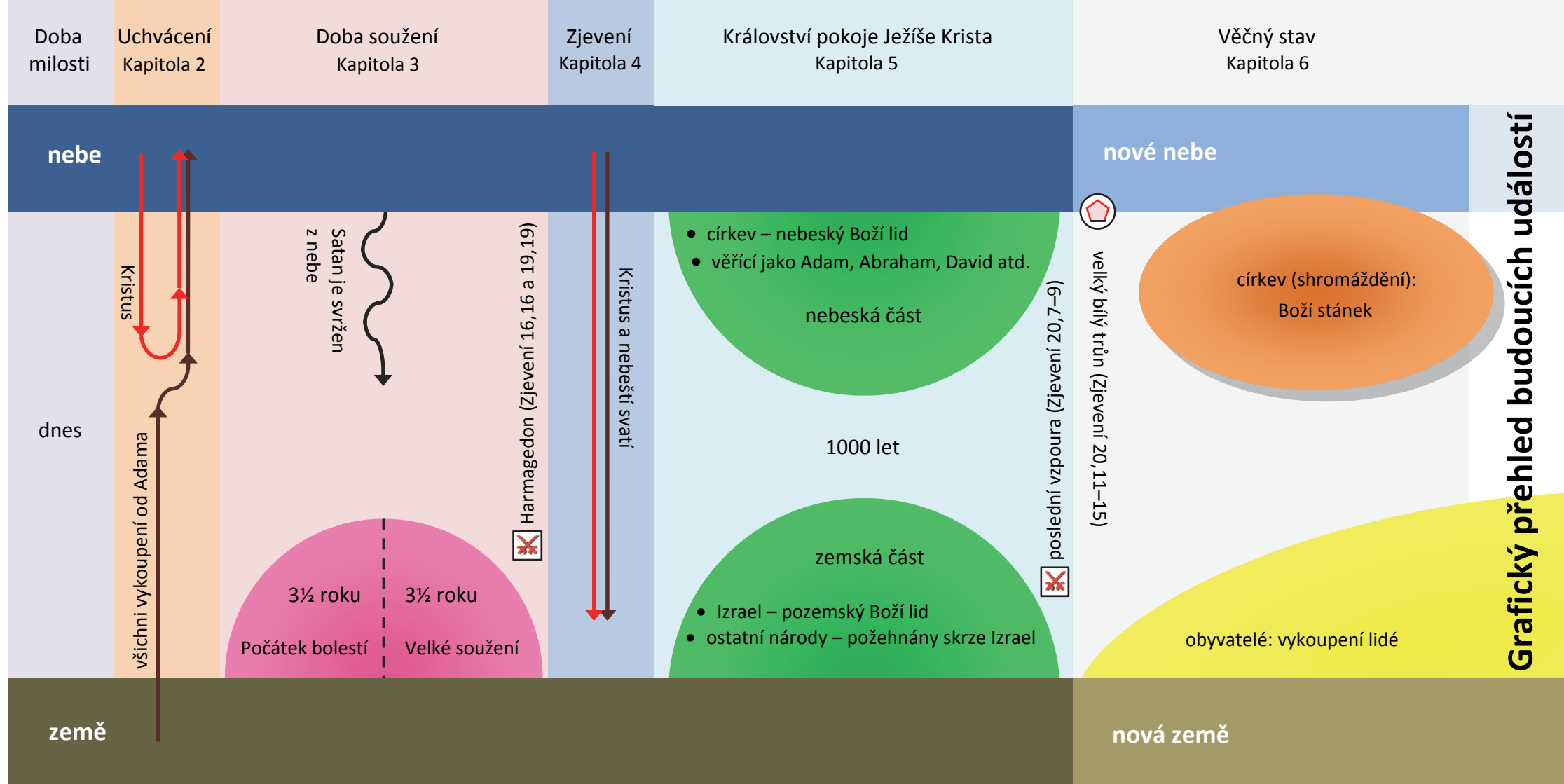
ŠÍŘENÍ PÍSMÁ SVATÉHO  
Nabočany 19  
538 62 Hrochův Týnec

[www.sirenipismasvateho.cz](http://www.sirenipismasvateho.cz)

**JEŽÍŠ  
KRISTUS  
OPĚT  
PŘIJDE!**

**B** Odpovědi na otázky ohledně  
**UDOUČNOSTI**

Michael Hardt



# **Ježíš Kristus opět přijde!**

**Odpovědi na otázky ohledně budoucnosti**

Michael Hardt



**NEPRODEJNÉ!**

Biblické citáty jsou uváděny podle Českého studijního překladu Bible, © Nakladatelství KMS 2009, v případě nutné potřeby jsou upraveny překladem z předlohy (německý elberfeldský překlad)

Přeloženo z „JESUS CHRISTUS KOMMT WIEDER!“  
vydaného v Beröa-Verlag Zürich 2012 ©  
[www.beroea.ch](http://www.beroea.ch)

ŠÍŘENÍ PÍSMÁ SVATÉHO  
[www.sirenipismasvateho.cz](http://www.sirenipismasvateho.cz)  
2013

Tisk: BasseDruck Hagen

# Obsah

1	Biblická proroctví	5
2	Uchvácení	10
3	Doba soužení	15
4	Příchod Pána ve slávě	32
5	Tisícileté království	37
6	Věčnost	43

Stále více lidí se ptá, co asi přinese budoucnost. Hospodářské a měnové krize, pády vlád, masové demonstrace, inflace, geopolitická nejistota, nedostatek surovin: Kam to všechno povede? Co očekáváme? Zánik světa nebo konečné vítězství lidské geniality nad ekonomickými, politickými a sociálními problémy?

Jedinou spolehlivou odpověď najdeme v Bibli. Jen Bůh může psát historii, dříve než nastane: „Od počátku oznamuji budoucnost a od dávnověku, co se ještě nestalo. Říkám: Můj plán se naplní.“ (Izajáš 46,10)

Bible obsahuje velký počet předpovědí a až dosud se stalo vše, co se mělo stát, a to s absolutní přesností. S tím vyvstává otázka: Co Bible říká o událostech, které jsou dnes ještě budoucí?

O tomto obsažném tématu můžeme v této brožurce pojednat jen stručně. Pomocí otázek a odpovědí budou zmíněny nejdůležitější události. Grafické znázornění na konci pomůže zařadit si jednotlivé otázky časově.

# 1 Biblická proroctví

Jako přiblížení se k tématu „budoucnost“ pojednáme nejprve o některých všeobecných otázkách k biblickým proroctvím.

## 1.1 Co je proroctví?

Biblická proroctví jsou slova, která nějaký muž – nebo ve správném prostředí také žena – vysloví v Božím jménu. Prorok obdrží toto sdělení od Boha a předá je dále dotyčným osobám. Tak říká Bůh například proroku Jeremjášovi: „Hle, dal jsem svoje slova do tvých úst ... Ty však přepásej svá bedra, vstaň a mluv proti nim všechno, co ti já přikáži.“ (Jeremjáš 1,9.17) Často je proroctví uvedeno slovy: „Takto praví Panovník Hospodin.“ (Viz Izajáš 7,7; 10,24; 28,16 atd.)

## 1.2 Jaký je cíl a účel proroctví?

Proroctví tu *není* k tomu, aby uspokojovalo lidskou zvědavost ohledně budoucích událostí (netýká se ostatně jen budoucnosti, viz např. Ageus 1). Jejich

hlavním účelem je oznámení Božích myšlenek, aby u nás vyvolaly alespoň dva účinky:

- Má se změnit naše chování v přítomnosti. Příklad: Když na nás Pán Ježíš volá: „Hle, přijdu brzy a moje mzda se mnou,“ pak by nás chtěl motivovat, abychom Mu v tom krátkém čase až do Jeho příchodu věrně sloužili (Zjevení 22,12).
- Máme se zaměstnávat Ježíšem Kristem: Jeho utrpením, Jeho budoucí slávou a Jeho úlohou a postavením v budoucnosti. To je klíč k proroctví (1. Petrův 1,11).

### 1.3 Skutečně se biblická proroctví naplní?

Důkazy už naplněných proroctví jsou mocné. Stovky předpovědí Starého zákona se už uskutečnily.

Mnoho se jich splnilo už během starozákonní doby:

- Jeremjášova předpověď 70letého exilu pokolení jižního království Izraele v Babyloně (Jeremjáš 25,11.12);
- návrat pokolení jižního království po 70 letech do jejich země (Jeremjáš 29,10; Ezdráš 1,1);



- Izajášovo proroctví o Kýrovi (Izajáš 44,28; 45,1);
- Danielovo proroctví o světových říších (Daniel 2; 4; 7);
- Izajášovo proroctví Chizkijášovi (Izajáš 39,6.7) atd.

Naplnění toho, co nějaký prorok sdělil, bylo důkazem, že byl Bohem poslán (5. Mojžíšova 18,22).

Četná proroctví o narození, životě, utrpení, smrti a vzkříšení Pána Ježíše se splnila, jak nám o tom čtyři evangelisté podávají zprávu (mezi jinými viz Micheáš 5,1; Daniel 9,26; Žalm 22; Izajáš 53).

I poté, co Kristus opustil zem, se prorocká sdělení naplňovala:

- zkáza Jeruzaléma v roce 70 po Kristu (Lukáš 21,20–24);
- vývoj křesťanského svědectví ve Zjevení 2 – 3;
- výroky o konci křesťanského časového období (2. Timoteovi 3).

Žádná jiná kniha světa nemůže předložit nic srovnatelného s naplněnými proroctvími. Přesnost a počet

naplněných biblických proroctví nepřipouštějí pochybnosti o pravdě Božího slova.



## **1.4 Co nám proroctví říká o Boží církvi (shromáždění)**

Nejprve jiná otázka: Co je míněno „církví“? Je to celek všech věřících doby milosti (od Letnic k uchvácení). Patří k ní každý, kdo věří v Ježíše Krista. Řecké slovo „ekklesia“, které je překládáno jako církev, shromáždění nebo sbor, znamená „vyvolaná“ nebo „vyvolat“ a naznačuje charakter Boží církve. Ta je vyvolaná ze světa a patří k nebi.

Nyní k vlastní otázce: Proroctví se zaobírá zemí a životem, který se na ní odehrává. Boží církev má ale nebeský charakter a nebeský cíl (Zj 21,2.10). Stojí tedy mimo prorocký okruh. Jen ve Zjevení je o církvi prorocká zmínka, ale i pak jen v jejím vztahu k zemi:

- její veřejné svědectví během křesťanského období (Zjevení 2 a 3) a
- její role v Tisíciletém království (Zjevení 21 a 22).

## **? 1.5 Dává Bůh ještě dnes nová proroctví?**

Ne. Boží slovo je „naplněno (ukončeno)“ (Koloským 1,25), to znamená, že bylo uzavřeno „prorockými Písmy“ Nového zákona (Římanům 16,26). K tomu právě Zjevení, typicky prorocká kniha Nového zákona, varuje před dodatečnými proroctvími: „Každému, kdo slyší slova proroctví tohoto svitku: kdo by k nim něco přidal, tomu Bůh přidá ran zapsaných v tomto svitku.“ (Zjevení 22,18)

## **? 1.6 Jsou ještě dnes proroci?**

Ne – nikoli v původním smyslu, že někdo sděluje Boží výroky, které ještě nejsou obsažené v psaném Božím slově (→ 1.5). Ale služba, která používá psané Boží slovo na srdce a na svědomí – aniž by ten, kdo mluví, věděl o životní situaci posluchačů – ještě existuje a má skutečně prorocký charakter.

## 2 Uchvácení

Následující otázky a odpovědi jednají o tématu uchvácení. To sice nepatří k biblickému proroctví ve vlastním smyslu, ale je to budoucí událost, která se přímo týká nás křesťanů.

Kromě toho je uchvácení předpokladem a startovním signálem pro naplnění budoucích prorockých událostí. Vyjádříme se tentokrát obrazně: Během doby milosti – tedy mezi dílem vykoupení na kříži Golgoty a uchvácením – „prorocké hodiny“ se jakoby zastavily. Po uchvácení opět začnou jít (→ kapitola 3).



### 2.1 Co je nadějí a očekáváním věřících dnes?

Věřící očekávají opětný příchod Krista, jenž je vezme z tohoto světa k sobě, tj. „uchvátí je“.

Mnoho věřících si myslí, že mají očekávat Boží království nebo připravovat jeho zřízení. Ježíš Kristus však říká: „Opět přijdu a vezmu vás k sobě“ (Jan 14,3). Křesťanskou nadějí je příchod Pána Ježíše k uchváce-

ní: „Ano, přijdu brzy. – Amen, přijď, Pane Ježíši!“ (Zjevení 22,20)

## 2.2 Co se stane při uchvácení?

To je popsáno v 1. Tesalonickém 4,16.17: „Za zvuku příkazujícího zvolání, hlasu archanděla a Boží polnice sám Pán sestoupí z nebe a mrtví v Kristu vstanou nejdříve. Potom my živí, kteří tu budeme ponecháni, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích do vzduchu k setkání s Pánem.“

- Nejprve vstanou „mrtví v Kristu“. To jsou všichni vykoupení, počínaje Adamem, kteří zesnuli před uchvácením.
- Těla v té době žijících věřících budou proměněna v nová, nebeská těla (1. Korintským 15,52; Filipským 3,21).
- Potom budou obě skupiny spolu v oblacích uchváceny vstříc Pánu.

Toto místo Písma ukazuje:

- že Kristus osobně přijde a

- že k setkání s Ním dojde ve vzduchu a ne na zemi.

## **? 2.3 Budou uchvácení všichni vykoupení?**

Ano. Uchvácení bude akt Božího milosrdenství. Juda to popisuje takto: „Očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k věčnému životu.“ (Judův 21) Pán nás k sobě nevezme proto, že jsme byli tak věrní, nýbrž protože je milostivý. Proto si smíme být jisti, že *žádný*, kterého vykoupil svou krví, nezůstane opomenut. 1. Tesalonickým 4,16.17 říká, že budou uchvácení „mrtví v Kristu“ a „my živí, kteří tu budeme ponecháni“ (nikoli: „my, věrní“).

## **? 2.4 Bylo uchvácení známé už ve Starém zákoně?**

Ne. Pavel mluví ve spojení s uchvácením o tajemství. Je to tedy skutečnost, která byla zjevena teprve v Novém zákoně: „Hle, říkám vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni.“ (1. Korintským 15,51)

## **? 2.5 Musejí se před uchvácením naplnit ještě další předpovědi?**

Ne, vůbec ne. K uchvácení může dojít v každé chvíli. V 1. Tesalonickým 4,17 je napsáno, že „my živí ... budeme ... uchvácení“. Už věřící v prvním století směli příchod Pána Ježíše očekávat v každé chvíli a během celého života. V tomto očekávání máme žít i my.

Ve 2. Tesalonickým 2,1–3 Pavel vysvětluje, že „naše shromáždění k němu“, tj. naše uchvácení, je důvodem, proč se nemusíme bát prorockých událostí. Když propuknou ty hrozné soudy, budeme už dávno u Pána.

## **? 2.6 Co znamená uchvácení pro Krista?**

Jako Ženich se těší na to, že svoji nevěstu – církev (→ 1.4) – vezme k sobě, aby ji měl u sebe. Je dobré myslet také na tento aspekt uchvácení, jak Pavel říká: „Kéž Pán vede vaše srdce k Boží lásce a k *vytrvání (trpělivosti) Krista.*“ (2. Tesalonickým 3,5 – přel.)

Když se Pán Ježíš ještě zdržoval na zemi, modlil se: „Otče, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby viděli *mou* slávu, kterou jsi mi dal.“

(Jan 17,24) Toto přání se naplní, když Kristus vezme vykoupné doby milosti k sobě do domu Otce.

## 2.7 Co znamená uchvácení pro věřící?

Uchvácení bude pro nás požehnáním – koncem všech utrpení, všech slz a všeho trápení. Avšak především to znamená, že budeme provždy u Krista. „A tak už navždy budeme s Pánem.“ (1. Tesalonickým 4,17) To je potvrzeno také v Janu 14,3: „Opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.“

To bude slavné a požehnané splnění naděje a očekávání církve (→ 1.4) – nevěsty Ježíše Krista. Tak je popisuje Bible. Je toto očekávání zcela prakticky nadějí našich srdci a perspektivou našeho života?



## 3 Doba soužení

Viděli jsme, že při uchvácení všichni věřící opustí zem. Jak to pak bude na zemi? Bůh uskuteční ta mnohá, ještě nesplněná proroctví – zvláště vzhledem k izraelskému lidu. Nejprve postihnou zemi hrozné soudy („doba soužení“). Potom se zjeví Kristus (→ kapitola 4) a zřídí na zemi své království (→ kapitola 5).

Abychom si mohli budoucí dobu soužení správně zařadit do biblických proroctví, budeme se nyní obírat Danielem 9.



### 3.1 Co je míněno 70 Danielovými týdny?

V Danielovi 9,24 čteme: „Pro tvůj lid a pro tvé svaté město je vyděleno sedmdesát sedmiletí (týdnů) k zadržení té věrolomnosti a ke zpečetění hříchů i k usmíření zvrácenosti, též ku přivedení věčné spravedlnosti.“

Míněno je 70 period (období) sedmi let. Myšlenka na týdny let nebyla pro Židy ničím novým: Každý sedmý

rok byl sobotní rok a každý 50. rok byl milostivým létem (3. Mojžíšova 25,1–13).

Toto období 490 let uběhne, až Bůh pro Izrael s Tisíci-letým královstvím uvede neproměnnou spravedlnost. Toto období ale je přerušeno dobou milosti (→ 3.3).

## **? 3.2 Co víme o 69 týdnech?**

Daniel předpověděl, že od okamžiku příkazu k opět-nému vystavění Jeruzaléma uplyne 69 týdnů ( $69 \times 7 = 483$  let), než přijde Mesiáš, že ale bude „vyhlazen“ a „nebude mít nic“ (Daniel 9,26). To se už naplnilo úžasně přesně, když byl Kristus zavržen a ukřižován (→ 1.3).

## **? 3.3 Jak víme, že 70. týden leží ještě v budoucnosti?**

70. týden je od předcházejících 69 jasně oddělen (Daniel 9,26.27). Musí být ještě budoucí, neboť:

- Události 70. týdne se až dodnes ještě nestaly (→ 3.16; 3,21).

- Doba Boží církve leží mimo rámec proroctví (→ 1,4). Protože doba církve začala už 50 dní po smrti Krista (krátce po konci 69. Danielova týdne) a ještě dnes stále trvá, nemohl 70. týden let až dosud začít.

### **? 3.4 Kdy se uskuteční Danielův 70. týden let?**

Po uchvácení, tj. poté, co všichni věřící budou z tohoto světa vzati (→ 2.3). Pak nastane týden, tedy sedm let soužení. Tato „doba soužení“ je v Bibli často dělena na dvě poloviny, každá trvá 3½ roku, zvláště ve Zjevení (→ 3.7).

### **? 3.5 Odkud víme, že bude „doba soužení“?**

Říká nám to Bible. Prorok Jeremjáš mluví o „době soužení pro Jákoba“ (Jeremjáš 30,7). Daniel prorokuje: „A nastane čas soužení, k jakému nedošlo, co jsou národem, až do onoho času.“ (Daniel 12,1) Mluví o tom i Pán Ježíš: „Tehdy bude velké soužení, jaké nenastalo od počátku světa až do nynějška, a nikdy již *nenastane*.“ (Matouš 24,21)

### **? 3.6 Kdo je budoucím soužením dotčen?**

- Celá země: „Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech.“ (Matouš 24,7, viz též Zjevení 3,10.)
- Izraelský lid: Na Židy přijde jako trest soužení, které vzejde od Asyrského (→ 3.17; 3.21): „Běda Asýrii, metle mého hněvu. Hůl, jež je v jejích rukou, je mé rozhořčení. Pošlu ji do národa bezbožného a přikáži jí, aby lid, proti němuž plane má zuřivost, zcela vyplénila.“ (Izajáš 10,5.6) K tomu postihne zvláštní soužení věřící židovský ostatek (→ 3.14), který bude soužen od Antikrista (→ 3.20): „Pak vás budou vydávat do soužení a budou vás zabíjet; a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno.“ (Matouš 24,9)

### **? 3.7 Kdy nastane „velké soužení“?**

Ve druhé polovině Danielova 70. týdne (→ 3.1 – 3.4). Tato druhá polovina posledního týdne let je popsána výrazy

- „čas a časy a půl času“ (Zjevení 12,14),
- 42 měsíců (Zjevení 11,2; 13,5) a
- 1260 (= 3,5 x 360) dní (Zjevení 11,3),

které vyjadřují těch 3½ roku.

V průběhu prvních 3½ let postihnou zemi soudy Boží prozřetelnosti (hlad, války atd., viz Zjevení 6). Posledních 3½ roku bude ještě horších – doba neobyčejných útrap: „Tehdy bude velké soužení, jaké nenastalo od počátku světa až do nynějška, a nikdy již *nenastane*.“ (Matouš 24,21) To bude to „velké soužení“.

Toto soužení bude vycházet především od židovského Antikrista (→ 3.20) a od vlády obnovené Římské říše (→ 3.19). Dodatečně postihne zemi přímý Boží soud (viz Zjevení 8 – 19).

### 3.8 Kteří věřící musejí projít dobou soužení?

Mnozí učí, že věřící, kteří tvoří církve (→ 1.4), budou muset projít dobou soužení. Co ale učí Bible?

- Jeremjáš 30,7 popisuje toto období jako „čas soužení pro Jákoba“, to znamená pro Židy.

- V Danielovi 12,1 se jedná o soužení pro Danielův lid, tedy pro Izrael.
- Matouš 24 se vztahuje ke stejným událostem jako Daniel, avšak přidává k tomu ještě další události, které potvrzují, že soužením budou zasaženi Židé: útěk do židovských hor, prosba, aby k útěku nedošlo v sobotu, atd.
- Zjevení 3,10 se obrací ke sboru ve Filadelfii a prohlašuje, že věřící křesťané budou zachováni *od „hodiny zkoušky“*. Budou předtím uchvázeni a nemusejí procházet touto těžkou dobou.

Všechna místa Bible, která se zmiňují o době soužení, mají jeden společný bod. Věřící, kteří prožijí soužení, nepatří k církvi, to znamená, že to nejsou křesťané.

### 3.9 Cožpak křesťané neprožívají těžké situace („soužení“)?

Ovšemže ano. Pán Ježíš řekl svým učedníkům: „Ve světě máte soužení.“ (Jan 16,33) Všeobecně platí: Kdo chce ve víře následovat Pána Ježíše, bude prožívat těžkosti, dokonce soužení, protože svět je vůči

Kristu nepřátelský. Takové těžké situace jsou ale něco jiného než „velké soužení“.

Oddíl ve 2. Tesalonickém 1,4 – 2,3 vysvětluje, že utrpení, které prožívali křesťané v Tesalonice, bylo něco jiného, než je budoucí „doba soužení“, která je úzce spojena se „dnem Pána“ (→ 4.7).



### **3.10 Kde bude církev (shromáždění) během doby soužení?**

V nebi. Průběh události ve Zjevení nám to vysvětluje:

- Historie Boží církve na zemi jako veřejného svědectví je nám popsána ve Zjevení 2 – 3.
- Ve Zjevení 4 – 5 je církev viděna v nebi a přináší Beránkovi velebení. K tomuto okamžiku už dosáhla cíle. Uchvácení (→ kapitola 2) tedy musíme zařadit mezi Zjevení 3 a 4.
- Se Zjevením 6 začínají v této knize soudy na zemi. Protože Boží církev má nebeské povolání, je vzata ze země dříve, než svět bude souzen.



### **3.11 Co se stane v době soužení s lidmi v zemích západní Evropy?**

- Otevřou se satanskému působení Antikristovu (→ 3.20) (2. Tesalonickým 2,9–12).
- Budou patřit ke znovu povstalé (nebo znovu oživené) Římské říši (Zjevení 13,3.12.14).
- Budou se klanět obrazu šelmy (tj. římského vládce: → 3.19) (Zjevení 13,8.14.15).
- Přijmou znamení (cejch) na pravou ruku a na čelo, protože jinak nebudou moci kupovat ani prodávat (Zjevení 13,16).
- Zakusí Boží hněv v hrozném soudu (Zjevení 14, 10).



### **3.12 Budou ti, kteří odmítli evangelium milosti, mít nějakou „druhou šanci“?**

Ne, rozhodně ne. Apoštol Pavel ve 2. Tesalonickým 2,11.12 prohlašuje: „Proto na ně Bůh pošle mocné působení bludu, aby uvěřili lži a aby všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti, byli tak



odsouzení.“ Kdo slyšel evangelium milosti, ale odmítl je, „uvěří lži“ a bude „odsouzen“.

Proto to vážné varování: „Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.“ (Hebrejům 4,7)

### **? 3.13 Co se bude dít během doby soužení s Izraelem?**

Většina lidu odpadne od Boha a bude následovat svého vůdce Antikrista (Jan 5,43; → 3.20). Jen malá část národa („ostatek“; → 3.14) se obrátí k Bohu, bude očekávat ohlášeného Mesiáše a odmítne Antikrista. To jim v této době přinese mnoho utrpení (Matouš 24,9–30). Avšak Pán oddělí tuto malou skupinu věřících pro sebe. Někteří z nich budou zabiti a někteří budou ochráněni přes všechna utrpení.

### **? 3.14 Co je míněno „ostatkem“ a jak vznikne?**

Izajáš prorokoval o budoucím dnu, ve kterém „ostatek Izraele“

- bude spoléhat na Hospodina,

- navrátí se k Bohu a
- bude zachráněn (Izajáš 10,20–22; Římanům 9, 27).

Tento ostatek bude během doby soužení trpět hroznými pronásledováními (Zjevení 12,13.17). Ale tito věřící vyznají své hříchy a uznají Krista za pravého Mesiáše (Izajáš 53; Zachariáš 12,10). Jejich zkoušky duše jsou působivě popsány v Žalmech. Zároveň budou v celém stvoření kázat evangelium království (Matouš 24,14; → 3.15). Ostatek je menší než celek, nese ale znaky originálu a představuje celek. Proto tímto výrazem není míněno něco méněcenného. Bůh si váží menšiny, která udržuje pravé charakterové znaky Božího lidu.

### **3.15 Co je to evangelium království? Kdo je bude zvěstovat? Kdo je přijme?**

Evangelium království ohlašuje nadcházející příchod Ježíše Krista jako Mesiáše, představuje Jeho autoritu a vyzývá k pokání.

Jan Křtitel už ohlašoval přicházející království: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebes.“ (Matouš

3,2) Pán sám kázal evangelium království (Matouš 4,23). Ale byl od svého lidu jako Mesiáš odmítnut a ukřižován.

Proto Pán ve své velké prorocké řeči na Olivové hoře předpovídá, že toto evangelium království bude v budoucnosti opět zvěstováno (Matouš 24,14), a to věřícím ostatkem (→ 3.14).

Ne v nějakém omezeném okruhu, nýbrž „po celém světě“ bude kázáno „na svědectví všem národům“, „a tehdy přijde konec“. Poslední věta jasně ukazuje, že toto celosvětové zvěstování o přicházejícím království se bude dít na konci, to znamená krátce před zjevením Pána v moci (→ kapitola 4).

*Někteří Židé* uvěří tomuto evangeliu a tak budou připojeni k ostatku. Také *velký počet lidí různých národností*, kteří neslyšeli evangelium milosti, vírou přijme toto poselství (Zjevení 7,9–17).



### **3.16 Které jsou hlavní události uprostřed doby soužení?**

Uprostřed 70. týdne (po 3½ letech doby soužení) dojde ke čtyřem důležitým událostem:

- Satan bude svržen na zem (Zjevení 12,7–9).
- Židovská obětní služba v chrámě přestane (Daniel 9,27).
- Antikrist (→ 3.20) se posadí v chrámě a bude pro sebe vyžadovat božské uctívání (2. Tesalonickým 2,4).
- Bude postavena „ohavnost zpuštění“, hrozná modla (Matouš 24,15).

Satan bude potom na zemi bojovat proti všemu, co je od Boha, a zavede jím diktované oslavování lidí. Mocnář Římské říše bude vykonávat Satanem inspirovanou vládu. Antikrist nahradí židovskou a křesťanskou víru satanským náboženstvím

### **3.17 Kdo jsou hlavní aktéři během doby soužení?**

Tři hlavní osoby jsou:

- Satan, reprezentovaný drakem ve Zjevení 12 a 13;
- Vládce Římské říše, představovaný první šelmou ve Zjevení 13 a

- Antikrist, který je představen druhou šelmou ve Zjevení 13.

K tomu ještě přistupuje „král severu“ (Asýrie; → 3.21), „král jihu“ (Egypt), král krajního severu (Rusko) a velká armáda z východu, snad Čína (vojsko čítající 200 milionů mužů, viz Zjevení 9,16).

### 3.18 Kdo je drak – a co bude dělat?

Drak se objevuje ve Zjevení 12 jako „znamení“ (verš 3). Představuje Satana (verše 7–9), který bude uprostřed 7leté doby soužení svržen z nebe na zem (→ 3.16). Nato bude na zemi následovat velké soužení (→ 3.7), trvající 3½ roku.

Satan nenávidí Krista („dítě-syna“; verš 5) a Jeho lid (Izrael, představovaný ženou, která porodila; verš 1). Proto drak pronásleduje Izrael, resp. židovský ostatek (→ 3.14; viz verše 13–17).

Potom je drak svázán a na 1000 let, tj. po dobu Tisíci-letého království (→ kapitola 5) zavřen v propasti (Zjevení 20,1–3). Nakonec je uvržen do jezera ohně (Zjevení 20,10).

### 3.19 Co víme o římském vládci?

Jeho popis nalézáme hlavně ve Zjevení 13,1–8.

- Po dobu 3½ roku bude vládnout jako diktátor nad územím znovu povstalé Římské říše (verše 3–5).
- Bude se rouhat Bohu a pronásledovat věřící (verše 6 a 7).
- Bude na zemi zaujímat politické přednostní postavení (verš 7).
- Lidé v jeho říši se mu budou muset klanět (verš 8).
- Bude Izraeli proti pohrůžce Asyrského (→ 3.21) politicky krýt záda (Daniel 9,27).
- Když se Pán zjeví z nebe (→ 4.4), povede tento římský vládce ve své troufalosti proti Kristu válku, ale bude za živa uvržen do jezera ohně (Zjevení 19,11–20).

### 3.20 Kdo je Antikrist?

Antikrist bude během doby soužení vůdcem Židů. To-to je jeho popis v Danielovi 11,36–39:

- V době konce bude vládnout jako král nad Izraelem (verš 36).
- Bude to Žid, jak můžeme soudit z výrazu „Bohu svých otců“ (verš 37). Ale odpadne od Boha.
- I on potáhne do války proti Kristu (→ 3.19), ale bude uchopen a za živa uvržen do jezera ohně (Zjevení 19,19.20).

Antikrist svede většinu Izraele k odpadnutí od „Boha jejich otců“. Bible ho nazývá

- králem (Daniel 11,36–39),
- hloupým pastýřem (Zacharjáš 11,15.16),
- jiným (vůdcem), který přijde ve svém vlastním jménu (Jan 5,43),
- člověkem hříchu (2. Tesalonickým 2,3),
- šelmou, která vypadá jako beránek, ale mluví jako drak (Zjevení 13,11),

- falešným prorokem (Zjevení 16,13; 19,20).



### **3.21 Které jsou hlavní události na konci doby soužení?**

- Asyrský, „král severu“, vpadne do Izraele, dojde Jeruzalém, zničí chrám a potáhne dále do Egypta (Daniel 11,40–43; Izajáš 8,7.8; Zacharjáš 14,2; Žalm 74,2–8).
- Aby se tomuto nepříteli mohl bránit, bude Anti-krist prosit spojeneckého římského vládce o vojenskou pomoc. Jeho armáda a mocná vojska Asie se v Harmagedonu postaví k boji (Zjevení 16,12–16). Avšak útok se nakonec obrátí proti Kristu. K výsledku této bitvy viz: → 4.4.
- Na základě válečných zpráv se Asyrský vrátí do Izraele a tam najde svůj konec (Daniel 11,44–45). K tomu více viz: → 4.2.



### **3.22 Jak skončí doba soužení?**

Zjevením Pána v moci a slávě (→ kapitola 4): „Ihned po soužení oněch dnů se zatmí slunce a měsíc nebude vydávat svou zář, hvězdy budou padat z nebe a moc-



nosti nebes se zatřesou. Potom se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdy se budou bít v prsa všechny kmeny země. A uvidí Syna člověka přicházejícího na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.“  
(Matouš 24,29.30)

## 4 Příchod Pána ve slávě

Když před asi 2000 lety přišel Ježíš Kristus na zem jako dobrotivý, pokorný člověk a jako Zachránce, byl zavržen a ukřižován. Ale On přijde na tuto zem podruhé, a to ne jako dítě v jeslích, nýbrž v moci a slávě, následován velkým vojskem. Pak si bude nárokovat vládu nad celou zemí.



### 4.1 Co je míněno „zjevením Pána Ježíše“?

Pán Ježíš se vrátí na tuto zem v moci a slávě, a přitom ho budou doprovázet andělé a věřící, kteří byli uchvázeni do nebe (2. Tesalonickým 1,7.10; Zjevení 19,11–16).

Tato událost – v protikladu k uchvácení (→ 2.4) – byla předpověděna už proroky Starého zákona (Daniel 7,13.14). Kristus stane na Olivové hoře (Zacharjáš 14,4), odkud po svém zmrtvýchvstání vystoupil do nebe (Skutky 1,9–12).

## **? 4.2 Co se stane, když se Kristus zjeví?**

- Pán nejprve zničí vojska shromážděná v Har-magedonu (→ 4.4). Potom osvobodí soužený ži-dovský ostatek (→ 3.14), když zničí Asyrského (Izajáš 30,31; Zacharjáš 14,3–5).
- Potom se Kristus obrátí proti všem nepřátelům Izraele a bude je soudit (Zacharjáš 14,12–15).
- Závěrem následuje zasedání soudu, při kterém budou souzeni živí (Matouš 25,31–46).

## **? 4.3 Co znamená zjevení Pána Ježíše pro Izrael?**

Menšina národa (věřící „ostatek“; → 3.14) pozná, že Kristus je Ten, jehož jako národ tehdy ukřižovali. Bu-dou kvůli tomu mít zármutek, činit pokání a přijmou Ho za svého Krále (Zacharjáš 12,10).

Zbytek národa neukáže žádnou lítost, a proto bude souzen (Izajáš 33,14).

## **? 4.4 Co znamená zjevení Pána Ježíše pro západní Evropu?**

Západní Evropa bude patřit k obnovené Římské říši (Zjevení 13). Je to aliance „králů“, kteří postoupí svou moc vůdci této říše (Zjevení 17,13; → 3.19). Pod jeho vedením povedou armády Římské říše v Harmagedonu válku „s Beránkem“ (Kristem), avšak „Beránek je přemůže“ (Zjevení 17,14; 19,19). Pobije tyto armády „mečem, který vychází z jeho úst“ (Zjevení 19,21 – přel.).

## **? 4.5 Co znamená zjevení pro Krista?**

Bude to okamžik slávy a triumfu. Pán Ježíš odmítl být od lidí učiněn králem (Jan 6,15). Když v pokoře a v mírnosti vjel do Jeruzaléma (Zacharjáš 9,9; Matouš 21,6–10), byl o něco později zavržen.

Ale při svém zjevení v moci a slávě bude všeobecně uznán, „oslaven“ a „obdivován“. Pak se před Ním skloní každé koleno a každá ústa vyznají, že Ježíš Kristus je Pán (Filipským 2,10.11; 2. Tesalonickým 1,10).

On, jenž nesl trnovou korunu (symbol zlořečení; 1. Mojžíšova 3,18), v té chvíli bude mít na své hlavě

„mnoho diadémů“ (Zjevení 19,12). Nadto ponese jméno: „Král králů a Pán pánů“ (Zjevení 19,16).



## **4.6 Co znamená Jeho zjevení v moci a slávě pro křesťany?**

Ačkoli křesťané očekávají uchvácení (→ 2.1), přece milují „jeho zjevení“ (2. Timoteovi 4,8).

Na jedné straně to bude den, ve kterém budou viditelné výsledky díla Pána Ježíše a jejich služby Jemu (Filipským 1,6.10; 4,1 → 4.7). Jako oslavení se s Ním veřejně zjeví před lidmi – „jemu podobní“ – a tak budou přispívat k Jeho slávě a obdivování (1. Janův 3,2; 2. Tesalonickým 1,10). K tomu to také bude den odměny (2. Timoteovi 4,8).

Na druhé straně – a to je ještě mnohem důležitější – bude pak jejich Mistr, jehož následovali v Jeho zavržení, všemi oslavován a uznáván. Den, ve kterém bude viditelná sláva „Krále králů“, bude dnem radosti pro Jeho nevěstu (církev; → 1.4).



## 4.7 Co znamená výraz „Pánův den“?

Pojem „Pánův den“ popisuje období – a nikoli den o 24 hodinách. Toto období začne teprve po uchvácení církve (→ 2.1), a to příchodem Pána v moci a slávě (2. Tesalonickým 2,3.4). Nyní žijeme v době nepřítomnosti Pána. Proto je z duchovního hlediska noc. Po této noci bude následovat den, ve kterém Pán bude přítomen jako ten, kdo má nejvyšší moc.

Pánův den bude uveden hroznými soudy (Izajáš 13,9; Jóel 1,15; 2,1.11; 3,4; Sofoniáš 1,7), ke kterým dojde ve spojení s Jeho zjevením. Tento „den“ zahrnuje také konec země (2. Petrův 3,10; → 6.6). Obsahuje proto jak zjevení Pána Ježíše v moci a slávě, tak i Tisícileté království (→ kapitola 5).

Věřící křesťané neprožijí soudy tohoto dne (→ 3.8). Jim „Pánův den“ přinese odměnu za jejich věrnost v době Jeho nepřítomnosti (2. Korintským 1,14). V této souvislosti se „Pánův den“ nazývá také „den Kristův“ (Filipským 1,10; 2,16).

## 5 Tisícileté království

Velká část Starého zákona a mnoho míst v Novém zákoně obsahují proroctví o tomto království. Všechna se naplní, až Kristus, Boží Syn, na zemi zřídí království pokoje.

### 5.1 Jak bude zřízeno království?

Osobním zjevením a mocným zásahem Ježíše Krista v doprovodu Jeho svatých andělů a nebeských vykoupených (Micheáš 5,1–8; Matouš 25,31; Zjevení 19,11 – 20,4).

### 5.2 Kdo vejde do království?

Nejprve všichni Izraelité, kteří v okamžiku zjevení Pána budou žít na zemi a uznají Ho a přijmou jako Mesiáše (Jeremjáš 31; Ezechiel 37,21–28).

Lidé z ostatních národů budou při Jeho příchodu ve slávě posouzeni (soud živých). Všichni, kteří aktivně

podporovali věrný zbytek z Izraele, rovněž vejdou do království (Matouš 25,31–40).

Jsou to tedy všichni, kteří přijali evangelium království a během doby soužení nezemřeli jako mučedníci.

Nevěřící, kteří ještě nezahynuli skrze soudy, nevejdou do království. Pán jim při soudu živých řekne: „Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, který je připraven pro Ďábla a jeho anděly!“ (Matouš 25,41) Více o věčném odsouzení bezbožných viz kapitola 6.



### **5.3 Jak dlouho bude trvat království?**

Království bude trvat 1000 let. Toto časové období je ve Zjevení 20,2–7 zmíněno šestkrát. Těmto 1000 rokům je třeba rozumět doslovně, jako ve Zjevení jmenovaným 1260 dnům, 42 měsícům a 3½ rokům (→ 3.1; 3.7). Po uplynutí této doby Kristus vrátí království Bohu (1. Korintským 15,24), a to naprosto nedotčené a neporušené (→ 5.9). V tomto smyslu nebude mít království žádný konec (Daniel 7,14).



## **? 5.4 Jaké budou hlavní charakteristiky Kristovy vlády v Tisíciletém království?**

- Pod vládou Pána Ježíše tu bude spravedlivá vláda – která po tak dlouhou dobu ve světě chyběla (Izajáš 11,3–5).
- Stvoření bude osvobozeno od zlořečení a už nebude sténat (Římanům 8,19–22). To jde tak daleko, že vlk bude pobývat s beránkem (Izajáš 11,6–8).
- Země bude naplněna poznáním Hospodina, tak jako vody pokrývají moře (Izajáš 11,9).
- Satan bude svázán v propasti (Zjevení 20,2), takže během této doby už nemůže svádět lidi.
- K tomu bude Kristus na zemi vládnout jako Kníže pokoje (Izajáš 9,5.6).

## **? 5.5 Bude během Tisíciletého království existovat hřích?**

Ano, ale jen v ojedinělých případech a hned bude souzen (Žalm 101,8). Lidská přirozenost jako taková

zůstává nezměněná: Bude vždy schopná hřešit. Ale bude to výjimečný případ, protože Satan už nemůže svádět (→ 5.4).

## **5.6 Bude na zemi doslovně existovat království?**

Zcela jistě. Řeči Bible není možné rozumět jinak. Starý zákon obsahuje mnoho dosud nenaplněných zaslíbení, že Izrael bude shromážděn a že Mesiáš bude vládnout na zemi (Jeremjáš 31,10; 32,37; Izajáš 11; 24, 23).

Tyto sliby se doslova splní. Nebyly však naplněny „duchovně“ v církvi (→ 1.4). To je zřejmé z různých míst Nového zákona, která byla napsána po Letnicích. Zcela jasně ukazují, že naplnění v té chvíli bylo stále ještě v budoucnosti, a tedy nenastalo utvořením církve: Skutky 3,19–21; Římanům 8,19–23; 1. Korintským 4,8; 15,25; 2. Korintským 3,14–16; Efeským 1,10; Koloským 1,20; Filipským 2,9–11.

## **5.7 Je to skutečně tak důležité?**

Ano, a to alespoň ze tří důvodů:

- 1) *Kristus musí být ctěn a uznán právě na tom místě, kde kdysi byl odmítnut.* Tak tomu bude teprve v budoucím království pokoje (Izajáš 52,14.15; Filipským 2,8–11).
- 2) *Boží plán s touto zemí se musí naplnit.* Nad celým stvořením má totiž vládnout člověk (1. Mojžíšova 1,28). Žel, že první člověk upadl do hříchu a stvoření bylo uvrženo do velké bídy. Přesto se Boží plán naplní: Ježíš Kristus, pravý „Syn člověka“, zaujme toto místo vlády v Tisíciletém království (Žalm 8,5–9).
- 3) *Bůh dodrží své sliby.* Svému izraelskému lidu zaslíbil, že ho přivede zpět do země, ze které byl vyhnán a rozptýlen mezi národy. Dále jim zaslíbil, že Mesiáš tam bude vládnout nad celým izraelským národem. Jeho sliby nejsou zrušeny. Komu by se vůbec jinak mohlo dostat požehnání? „Dary milosti a Boží povolání jsou neodvolatelné.“ (Římanům 11,29)

## **? 5.8 Jak se křesťané účastní Tisíciletého království?**

Jako spoludědicové Kristovi budou v království zaujímat úkol správy (Efeským 1,10.11; 2. Timoteovi 2,12; Hebrejům 12,22; Zjevení 5,10; 20,4). Proto je církev (→ 1.4) v Tisíciletém království popsána jako *město* (Zjevení 21,9.10). Zatím co Jeruzalém bude tvořit pozemské sídlo vlády, církev bude hlavní nebeskou centrálou této správy (Zjevení 21,24.26).

## **? 5.9 Co se stane na konci Tisíciletého království?**

Dojde k poslední vzpouře. Satan bude na krátký čas propuštěn a svede národy, které bydlí daleko od Jeruzaléma, k tomuto povstání. Zaútočí na Jeruzalém, pozemské správní centrum království pokoje. Ale Bůh zasáhne a nechá sestoupit oheň z nebe (Zjevení 20,7–9).

Kristus naprosto nedotčené království opět vrátí Bohu (1. Korinským 15,24; → 5.3).

## 6 Věčnost

Po ukončení Tisíciletého království následuje soud mrtvých u velkého bílého trůnu. Všichni, kteří zemřeli v nevěře, tam obdrží své věčné potrestání. Pak nastane stav, ve kterém věci zůstanou věčně.

### 6.1 Kdo sedí jako Soudce na velkém bílém trůnu?

Ježíš Kristus sám. „Otec ani nikoho nesoudí, ale všechen soud svěřil Synu.“ (Jan 5,22; viz též Zjevení 20,11.)

### 6.2 Kdo se objeví před velkým bílým trůnem?

Jen nevěřící: Všichni, kdo nejsou napsáni v knize života (Zjevení 20,11–15). Ačkoli budou vzkříšeni, jsou označeni jako „mrtví“. Neboť to je jejich duchovní stav.

### 6.3 Jaký rozsudek je stihne?

Budou všichni uvrženi do jezera ohně (→ 6.4), a to ze dvou důvodů:

- Jejich jména chybí v knize života, protože se nikdy neobrátili k Bohu.
- Dopustili se zlých skutků. Intenzita jejich trestu bude odpovídat zlým skutkům, které činili (Zjevení 20,12–15).

### 6.4 Co je jezero ohně?

Výraz „jezero“ – v protikladu k moři – ukazuje na blízkost břehu, a tím na ohraničení, a mluví tak o uvěznění. „Oheň“ mluví o trestu a trápení.

Šelma (vůdce Římské říše; → 3.19) a Antikrist (→ 3.20) budou živí uvrženi do jezera ohně (Zjevení 19,20).

Později – po Tisíciletém království – přijde do jezera ohně také Satan, všichni nevěřící, stejně jako „smrt“ a „Hádes“ (Zjevení 20,10.14.15).

## **? 6.5 Je zatracení věčné?**

Ano. „Kdo nevěří Synu, nespátří život, ale *zůstává* na něm Boží hněv.“ (Jan 3,36 – přel.) Když Pán Ježíš mluvil o pekle, třikrát opakoval, že tam „jejich červ neumírá a oheň nehasne“ (Marek 9,44.46.48).

## **? 6.6 Co se stane s nebem a zemí?**

„Nebesa s rachotem pominou, prvky se žárem uvolní a země a díla na ní budou spáleny.“ (2. Petrův 3,10 – přel.) Tak uvolní cestu pro nové nebe a novou zemi. „A spatřil jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly, a moře již není.“ (Zjevení 21,1) To je začátek věčného stavu (→ 6.7).

## **? 6.7 Co můžeme říci o věčném stavu?**

Bible, v protikladu k mnoha výpovědím o Tisíciletém království (→ kapitola 5), nemluví často o věčném stavu. Avšak z těch málo míst, která něco říkají o věčném stavu, vyvstává společně obdivuhodný obraz:

- Vše bude nové. Bude tu nové nebe a nová země. Bůh bude bydlet u lidí – a to v církvi („stánek“).

Slzy, smrt, zármutek, křik a bolest už nebudou (Zjevení 21,1–7). Také už nebudou rozličné národy, nýbrž bude tu už jen rozlišení mezi těmi, kteří tvoří „Boží stánek“, a „lidmi“ (Zjevení 21,3; → 6.8).

- V nových nebesích a na nové zemi bude *přebývat* spravedlnost (2. Petrův 3,13).
- Kristus bude oslaven v církvi (Efeským 3,21).
- Bůh bude všechno ve všem (1. Korintským 15, 28).

## 6.8 Co je ve Zjevení 21,3 míněno „stánkem“ a „lidmi“?

„Stánkem“ je bezpochyby míněno totéž jako v biblickém textu krátce předtím. Výrazy „svaté město“, „nový Jeruzalém“ a „nevěsta“ mluví všechny o církvi (→ 1.4), která bude Božím stánkem u lidí. Také ve věčném stavu podrží církev jako „stánek“ neboli místo Božího přebývání své výsadní postavení v Jeho bezprostřední blízkosti.

„Lidé“ jsou všichni vykoupení, kteří nepatří k církvi. Budou ve věčném stavu bydlet na zemi, přičemž zmizí



všechny národní rozdíly, které v Tisíciletém království ještě trvají (Zjevení 21,24.26).

## ZÁVĚR

Boží slovo nám dává spolehlivou informaci o budoucnosti: Ježíš Kristus brzy opět přijde a všechny, kteří v Něho věří, vezme k sobě do nebe. Na zemi potom propukne katastrofální doba, která bude trvat 7 let a bude končit zjevením Krista v moci a slávě. Ten zde porazí všechny nepřátele a následně bude vládnout 1000 let ve spravedlnosti a pokoji. Potom následuje soud nevěřících. U velkého bílého trůnu budou odsouzeni k věčnému trestu v jezeru ohně. Nakonec Bůh stvoří nové nebe a novou zemi, aby všichni vykoupení byli věčně šťastní, a Bohu samému se bude dostávat věčná čest a velebení (Efeským 3,21; Zjevení 1,5.6).